Illud ꝟbū est hꝫ vim āpliandi ex se vel ex alio vt dictū est. ergo vbicū ponit̃ nō poterit restringere. ⁊ h̄ ē ꝯ primā regulā. Quarto sic. sicut verbū pn̄s distinguit̃ ꝯ p̄teritū ita p̄teritū a pn̄ti. ergo sicut tp̄s pn̄s restringit ꝓ pn̄tibꝰ. ita videt̃ ꝙ etiā tp̄s p̄teritū debeat supponere ꝓ p̄teritis. Quinto sic ꝯ tertiā regulā. ꝟbuꝫ futuri tp̄is facit ampliari terminū ꝯem q̄ ad pn̄tia ⁊ futura. ergo videt̃ ꝙ nō restringit qđ est ꝯ tertiā regulā.

Ad primū dr̄. ꝙ in restrictiōe nūq̄ restringens est principiū intelligēdi restrictū qđ restringit. q̄ ad principalē ꝟcationē sic ē in eodē situ. nō tn̄ oportet ꝙ de restrictiōe in q̄ restringens nō est principiū intelligendi restrictū nec dispō eiꝰ. sic aūt ē in restrictione facta per ꝟbū. Ad scd̄m dr̄ ꝙ hō ⁊ aīal dupl'r ꝯsiderantur Uno mō penes dependētiā ⁊ nc̄cariā hitudinē quā hn̄t ad inuicē. ⁊ illo mō vnū non ꝟificat̃ de alio ꝓ oī tp̄e. Alioꝰ q̄tū ad ꝟbū pn̄s cui addunt̃. ⁊ iō supponūt ꝑsonaliter ꝓ pn̄tibꝰ tm̄. Ad tertiū dr̄. ꝙ lꝫ illđ ꝟbū est cū alio captū. vtpura cū dcōe ampliatiua ꝑ se hꝫ vim ampliādi. tn̄ si ꝑ se sumat̃ non hꝫ vim ampliandi sꝫ restringēdi. Ad quartū dr̄. ꝙ non ē sil'e de pn̄ti ⁊ p̄terito. q2 pn̄s tm̄ includit pn̄s. sed p̄teritū includit ꝑtē pn̄tis vt dictū ē. ideo pōt restringere ꝓ pn̄ti ⁊ p̄terito. sed pn̄s solū ꝓ pn̄ti. Ad q̄ntum dr̄. ꝙ ibi pōt esse ampliatio ⁊ restrictio respectu diuersoꝝ. Naꝫ tūc terminꝰ dr̄ restringi qn̄ compat̃ ad ꝟbū sine determinatiōe. Si autē cōparet̃ cū adiūcto pn̄tis tp̄is tūc diceret̃ ampliare. eo ꝙ tale ꝟbū se hꝫ in plus q̄ ꝟbuꝫ pn̄tis tp̄is. Uel p̄t dici breuit̃ ꝙ si terminꝰ cōis teneatur copulatiue dr̄ āpliare. Si ꝟo disiūctiue dr̄ restrīgi.

Circa p̄dicta q̄rit̃ de h̄ sophismate. om̄e aīal fuit in archa noe. Probat̃. hō fuit i archa noe. equꝰ fuit in archa noe ⁊ cẽtis. ergo om̄e aīal fuit in archa noe. Contra. om̄e aīal fuit in archa noe. cesar fuit aīal ergo cesar fuit in archa noe. qđ est fl'm. ergo aliq̄ p̄missaꝝ est fl'a. nō minor ergo maior. ꝙ aūt pr̄ia sit fl'a pꝫ ꝑ quandam regulā q̄ dt̄ ꝙ terminꝰ cōis supponēs l'apponens ꝟbo de p̄terito simpl'r sūpto restringit̃ ad supponendū ꝓ his q̄ sūt sub forma termī supponētis. Item alia est regula ꝙ si signū vl'e adueniat termīo restricto distribuit ipm ꝓ oībꝰ ill' ad q̄ restrīgebat̃. ergo cū dr̄ oē al' fuit in archa noe. iste termīꝰ al' supponit ꝓ oī aīali qđ fuit i ar. noe. sꝫ nō fuerūt oīa i archa noe ergo pr̄ia ē fl'a. Itē ad ideꝫ i hac ꝓpōne. oē al' qđ tūc fuit: fuit i archa noe. iste terminꝰ al' restringit̃ magꝭ q̄ in ista oōne. oē al' fuit in archa noe. cū in pr̄ia plura supponant̃. sꝫ iste terminꝰ al' restrīgit̃ ad illa q̄ fuerūt tūc i illo tp̄e ꝓpt̃ iplicatōꝫ ibi positam ergo solū illa q̄ fuert̄ i illo p̄terito fuert̄ i ar. noe ⁊ nō pl'a. oꝫ ꝙ h̄ sit fl'a. oē al' fuit i ar. noe. cuꝫ in eo pl'a aīalia supponāt̃. Solutio. quidā dicūt ꝙ hec om̄e aīal fuit in archa noe ē duplicater. eo ꝙ pōt fieri distributio ꝓ singl'is geneꝝ. vel generibꝰ singuloꝝ. p̄mo mō ē falsa. scd̄o mō ē vera. q2 qn̄ fit distributio ꝓ singulis geneꝝ. tūc est distributio ꝓ singl'is ipsis indiuiduis. scꝫ que sub eodē genere ⁊ sb̄ eadē spē ꝯtinent̃. tūc oportet ꝙ oīa indidua ꝯtenta sub aīali fuissent in archa noe quod falsū est. Sed cū fit distributio ꝓ generibꝰ singl'oꝝ. tūc solū est distributio ꝓ generibꝰ vel spēbus. sꝫ nō fuit aliqua spēs aīalis que nō fuit in archa noe. ⁊ illo mō est vera. Sꝫ huic solutōni nō acq̄esco. q2 spēs aīalis nō fuit ꝑ se in archa noe sꝫ tm̄ indiuiduū. Uñ ꝓ illo tp̄e nō habuit veritatē nisi ꝓ singulis geneꝝ. i. ꝓ indiuiduis ⁊ non ꝓ generibꝰ singuloꝝ. Uñ dico ꝙ ꝓpō est falsa ⁊ ꝯcedo oēs rōes adductas ad h̄. ⁊ ꝓbatio peccat ꝟm cōsequēs ab insufficienti inductōe. q2 nō accipit oēs ꝑtes distributōis. que sūt sb̄ sbiecto istiꝰ ꝓpōis. om̄e aīal in archa noe.

Postq̄ autor deteriauit de restrictōne facta ꝑ ꝟbū hic ꝯn̄r ad maiorē declaratōēꝫ eoꝝ que dicta sūt querit de hoc sophismate. Om̄e aīal fuit in archa noe scꝫ vtrū sit verū vel falsū. ⁊ primo ꝓbat ꝙ sit verū sic Hō fuit in archa noe. equꝰ fuit in archa noe. asinꝰ fuit i archa noe. ⁊ sic de aliīs. ergo om̄e aīal fuit i archa noe Improbat̃ sic. om̄e aīal fuit in archa noe. cesar fuit aīal. ergo fuit in archa noe. ꝯcl'o est falsa. ergo aliqua p̄missaruꝫ nō minor ergo maior ex sufficienti diuisiōe. que q̄dē maior est sophisma p̄dictū. ergo illud est falsū. ¶ Sciendū primo. ꝙ ad oñdendū ꝙ illud sophisma sit falsū autor ponit in textu duas rōnes prius positas. Prima est terminꝰ cōis supponēs ꝟbo p̄teriti tp̄is supponit ꝓ eis que sūt vl' fuerūt sub forma termī supponētis Secūda est. Si signū vl'e adueniat terīo iaꝫ restricto nō distribuit ipm nisi ad ea ad que restringebat̃. ⁊ si tal' terminꝰ natus ē ꝑtiri ⁊ diuidi respectu sui adiūcti. videlicet si adiūctū fuerit p̄teriti tp̄is natꝰ ē teneri ꝓ p̄teritis ⁊ ꝓ pn̄tibꝰ vt dicēdo Om̄e aīal fuit in archa noe illud signū om̄e distribuit aīal ꝓ pn̄tibꝰ ⁊ p̄teritis. Sꝫ multa fuerūt aīalia in p̄terito tp̄e que nō fuerūt in archa noe. ergo illa ꝓpositio est falsa. Om̄e aīal fuit i archa noe qđ est sophisma. ¶ Sciendum scd̄o. ꝙ autor adducit vnam rationem ad ostendendum ꝙ illa maior sit falsa. quia omne animal ꝙ tūc fuit scꝫ tp̄e diluuiī fuit in archa noe quia omne animal quod tunc fuit in archa noe. Ibi. ibi aīal restringit̃ ad ea que fuerēt in illo tempe ꝑ hoc ꝙ ibi ponit̃ tūc. ergo in illa omne aīal fuit in archa noe. animal restringit̃ ad ea que fuerūt in preterito. cum animal solū in illa tenebat̃ ꝓ his que tunc fuerūt tempe diluuiī ⁊ nō ꝓ pluribus. sequit̃ ꝙ illa erit falsa. Omne animal fuit in arba Noe. q2 animal solū tenet̃ ꝓ illis animalibꝰ que tunc fuerunt in illo tp̄e. Sed manifeste falsum est ꝙ multa fuerūt animalia in preterito que nō fuerūt in archa noe. ergo sophisma falsū est. scꝫ om̄e aīal fuit in archa noe.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-218/0224
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG